

Bogota = Beethoven

Az első zenei maraton Bogotában – Kovács Géza főigazgató a Nemzeti Filharmonikus Zenekar bogotai vendégszerepléséről

■ *Kolumbiáról általában csupa sztereotípiát jut a magyarok eszébe: drogbarók, gerillák, erőszak, Shakira, zumba, kávé, tengerparti fiesta és hasonlók.*

– Nem tagadom, hetekig szorongással néztem a zenekar kolumbiai fellépése elé, mert bármennyire is resteltem, de én is azok közé tartoztam, akik ezeknél a sztereotípiáknál nem tudtak sokkal többet Kolumbiáról, talán a világhírű Gábrriel Garcia Marquez, illetve Fernando Botero műveit kivéve, akiknek alkotásait három évvel ezelőtt a Szépművészeti Múzeumban is megcsodálhattuk. Szerencsére azonban ismertem a Nemzetközi Előadóművészeti Társaság vezetéséből Maria Claudia Pariast, aki korábban a Bogotai Filharmonikusok igazgatója volt, és egy ideje a Kolumbiai Kulturális Minisztérium regionális főosztályát vezeti. Tőle tudtam, hogy Bogotában milyen pezsgő kulturális élet zajlik. Egyik fesztivál követi a másikat, jóllehet eddig elsősorban színházi és táncfesztiválokat rendeztek, került sor, amelyekben többek között a budapesti Katona József Színház, valamint a kolozsvári Állami Magyar Színház is részt vett.

■ *Ezek szerint ez volt az első nagyobb zenei fesztivál?*

– Zenei fesztiválok híre eddig nem jutott el hozzám. Amikor az útra készülődve elolvastam a honlapot, megdöbbentem. Azt láttam, hogy négy nap alatt nyolc helyszínen ötvenöt koncertre kerül sor, köztük olyan világsztárok részvételével, mint Borisz Berezovszkij és Tzimon Barto zongoraművészek, Viktoria Mullova hegedűművész, a Szymanowski kvartett, a Ysaÿe kvartett, a Rotterdami Szimfonikus Zenekar vagy a Magyar Nemzeti Filharmonikus Zenekar.

■ *Kinek vagy minek köszönhetően került sor a megbívrásra?*

– Évek óta partnerünk az egyik legrangosabb európai zenei ügynökség, amelyik a legnagyobb zenekarokkal és szólistákkal dolgozik. A sikeres együttműködés napjainkra odáig fejlődött, hogy most már nem csak a németországi turnéit szervezi a zenekarnak, hanem számos koncerttervünk van a világ többi részére is. Ebből az első megvalósult nem németországi turné a kolumbiai vendégszereplés volt.

■ *Hogyan viselték a radikális klímaváltozást a szűk egy hét alatt, hiszen abhoz kevés volt az ott töltött idő, hogy akklimatizálódjon az együttes?*

– Bogotába érkezve szinte minden addigi szorongásunk elmúlt. Tény, hogy néhány muzsikusz panaszkodott légszomjról a 2600 méteres magasságban, elsősorban a fúvós hangszeresek. A koncertek azonban olyan forró és lelkes hangulatban zajlottak, ami kárpótolta az együttes tagjait. Több muzsikuszunk elmondta, hogy ilyen szeretetteljes fogadtatásban utójára talán tavaly, a határon túli magyar területeken adott hangversenyeken volt része.

■ *Milyen volt a közbiztonság. Hiszen sokan attól tartottak, hogy önállóan majd egyetlen lépést sem tehetnek a városban?*

– Bogota tízmilliós nagyváros. Dél-Amerika Athénjeként is szokták emlegetni. És ahogy Budapesten is vannak körzetek, ahol éjjel nem tanácsos egyedül sétálgatni, nyilvánvaló, hogy Bogotában is akad ilyen. A buszablakán kitekintve láttunk is ilyen utcákat. A városközpont azonban, ami a régi koloniális idők emlékét őrzi, gyönyörű építészeti emlékekkel, katedrálisokkal, gazdagon díszített templomokkal és palotákkal –, amelyek magukon viselik az indián kultúra képzőművészetének stílárjegyét –, lenyűgöző. Az utcákon sétálva kávéházakban, bevásárlóközpontokban és elsősorban a fesztivál fő helyszínén a Teatro Mayorban szinte kivétel nélkül nagyon kedves, nagyon kulturált, jóarcú és nagyon nyitott emberekkel találkoztunk. Ha fennhézó európai módján, lekezelően gondolunk Dél-Amerikára vagy történetesen Kolumbiára, akkor az előbb említett tény, hogy négy nap alatt ötvenöt koncert kizárólag Beethoven-művekből, világsztárokkal és minden esetben zsúfolt házzakkal zajlott, akkor azt gondolom, hogy több okunk lehet a szerénységre.

A Bogotában töltött napok legtapasztaltabb muzsikuszainkban is megérlelték azt a véleményét, hogy minden idők egyik legjobb turnéjában vettünk részt, és nagy örömmel fogadtuk a fesztivál vezetésének azt az ígérését, hogy a két év múlva megrendezendő második bogotai zenei maratonra, amelynek középpontjában Mozart életműve áll, is visszavárják a zenekart.

■ *Hány koncertet adtak, és milyen műsorral?*

– Az együttes március 28. és 29. között három egymást követő napon lépett fel, két esti és egy délutáni koncerten, eltérő műsorral és más-más szólistákkal. Kocsis Zoltán főzeneigazgató úrnak nemrég lezajlott betegsége miatt orvosai nem javasolták a tengerentúli utat. Helyette Kovács János vállalta a vezénylest, aki az évad elején is nagy sikerrel mentette meg az együttes szezonnyitó hangversenyét. Az eredeti program szerint Kocsis Zoltán a G-dúr zongoraversenyben nem csak karmesterként, hanem szólistaként is fellépett volna, helyette Ingrid Fliter argentin zongoraművész nő vállalta a közreműködést. Ingrid Fliter játékát a budapesti közönség is több alkalommal hallhatta, ezúttal pedig Argentínából ugrott át, hogy legyen tegyen a felkészülésünknek, és a tőle megszokott parádés technikával és rendkívüli érzékenységgel tolmácsolta Beethoven talán legbensőségebb zongoraversenyének magánszólamát. Viktoria Mullova a moszkvai Csajkovszkij-verseny egyik korábbi győztese is rendszeres vendége a legnagyobb koncerttermeknek. Ő volt a szólistája a Hegedűversenynek, és nagyon nagy öröm volt a IX. szimfóniában fellépni két egyesített helyi kórusral, a bogotai Operaház és a Santa Cecilia Társaság énekkarával. Lenyűgöző volt a fegyelmettségük, fölényes zenei tudásuk és latinosan flexibilis, szép, meleg hangzásuk. Meg merem kockáztatni, hogy bármelyik olasz operaház is boldogan fogadná a produkciójukat. A Nemzeti Filharmonikus Zenekarnak is nagy örömet okozott a közreműködésük a szimfónia zárótételében, és reméljük, hogy két év múlva valamelyik, kórust is foglalkoztató Mozart-kompozícióban ismét közösen léphetünk fel velük.

???